

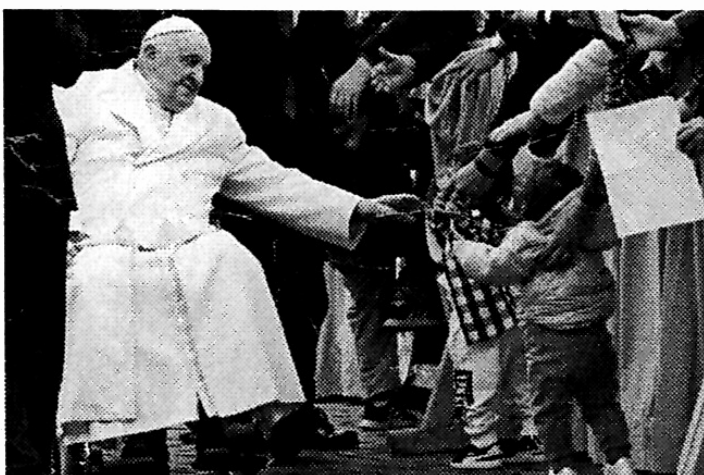
Duhovna misel - 17. mar. 2024

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

5. postna nedelja. Janez poroča o dogodku, ki se je zgodil v zadnjih dneh Kristusovega življenja. Medtem ko se Jezus nahaja v Jeruzalemu za velikonočni praznik, nekateri od Grkov rečejo Filipu: „Radi bi videli Jezusa.” Jezus odgovori na način, ki nam danes govori: „Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodí obilo sadu”. Jezus razodene, da je on za vsakega človeka, ki veruje, skrito seme pripravljeno za smrt, da obrodí veliko sadu. Kristus je rekel: če me hočete spoznati, če me hočete razumeti, glejte na to pšenično zrno, ki umre v zemlji, se pravi, pogledajte križ.

Tudi danes bi mnogi ljudje hoteli “videti Jezusa”, srečati ga, ga spoznati. Iz tega razumemo veliko odgovornost, ki je na nas kristjane, tudi na naših skupnostih. Tudi mi moramo odgoriti s pričevanjem, ki se daruje v služenju, življenja, ki prevzame slog Boga – bližino in nežnost – in se daruje v služenju. Gre za to, da sejemo semena ne z besedami, ki odletijo proč, ampak s konkretnimi zgledi, prepričanimi in pogumnimi, ne s teoretičnimi sodbami, ampak z dejanji ljubezni.

Francišek, 21. 3.

11 let papeža Franciška

je bilo v sredo. Italijanski škofje in teologje, ki so v teh enajst besed povzeli ta letni papeževski govorništvi, s svojimi izrazi izrazili svoja voščila. Dober večer je prvi pozdrav, namreč

vsemu svetu, znamenje neposrednosti in domačnosti.

Vesetje je neprenehno povabilo, naj z nasmehom izpričujemo korenito Evangelij je srečanje, tudi danes in vedno, z Gospodom, ki se podarja.

Usmiljenje je neprenehna izkušnja Božjega odpuščanja.

Ljubezen je združevalna točka našega odnosa z Bogom in z drugimi.

Družina je prostor, kjer se učimo ljubiti in stopiti ven iz sebe.

Mladi: ni neka kategorija, marveč prisotnost naše zgodovine.

